

РЕШЕНИЕ

№ 1043

гр. София, 15.02.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.01.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Мирослава Керимова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **9832** по описа за **2012** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на В. Г. Г. със съдебен адрес [населено място], Търговски дом, ет.2, ст.225 чрез адв. Р. П. от САК срещу РЕШЕНИЕ от 20.07.2012г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 102-ри състав по нахд № 19980/2011 г., с което е потвърдено наказателно постановление (НП) №96736 от 30.09.2011г., издадено от заместник началник на отдел „Пътна полиция” - СДВР, с което на основание чл.182, ал.1, т.6 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) му е наложено административно наказание „глоба” в размер на 550 (петстотин и петдесет) лв. и „лишаване от право да управлява МПС” за срок от три месеца за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП. В останалата част решението на СРС не е обжалвано и е влязло в сила.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон. Касаторът поддържа, че вмененото му административно нарушение не е доказано поради липса на доказателства за техническата годност на средството, установило скоростта. В съдебно заседание пред касационната инстанция чрез адв. П. излага съображения за неправилно установена фактическа обстановка и неизвършване на наказанието. Претендира съда да постанови решение, с което да бъде отменено обжалваното решение на СРС и

по същество на спора да бъде отменено НП.

Ответникът по касационната жалба СДВР – ОПП не взема становище по жалбата.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, касационната жалба е основателна.

За да постанови обжалваното съдебно решение районният съдия е събрал като доказателства показанията на актосъставителя А. С. С., на свидетел на установяване на нарушението и съставяне на АУАН М. П. К., както и писмените доказателства от административно наказателната преписка, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, които съществено да са накърнили правото на защита на наказаното лице, като касаторът е осъществил от обективна и субективна страна състава на визираното в НП административно нарушение по чл.21, ал.1 ЗДвП, поради което правилно е ангажирана отговорността му съобразно санкционната норма на чл.182, ал.1, т.6 ЗДвП чрез кумулативно налагане на две наказания „глоба” и „лишаване от право да управлява МПС” в законоустановения размер.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени допустими нови доказателства съобразно чл.219, ал.1 АПК вр. чл.63, ал.1 ЗАНН.. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 102-и състав е валидно и допустимо. Касаторът оспорва приложението на материалния закон.

На основание чл.220 АПК касационната инстанция възприема изцяло фактическите констатации, направени от районния съдия: На 04.09.2011 г., около 10:26 часа в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]под надлеж «Н.» касаторът В. Г. управлявал л.а. марка „О. К.” с ДК [рег.номер на МПС] със скорост от 130 (сто и тридесет) км/ч, фиксирана с техническо средство радар TR 4 с фабричен номер 161, преминал последваща проверка на 15.02.2011г. със срок на валидност от 12 месеца, т.е. с превишение от 80 км/ч на разрешената за населено място скорост от 50 км/ч. За констатираното нарушение на чл.21, ал.1 ЗДвП свидетелят А. С. съставил АУАН №92665 от 04.09.2011г. Касаторът изрично е вписал в АУАН „не можах да спра, защото карах вързо, нямам възражения».

Касационната инстанция намира за правилно изводите на районния съдия, че между АУАН и НП съществува единство при описание на нарушението, индивидуализирано съобразно изискванията на чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН – движение със скорост от 130 км/ч. при ограничение за населено място от 50 км/ч., установена с техническо средство радар TR4 № 161, преминало

последваща проверка на 15.02.2011г. Касационните оплаквания за липса на доказателства за техническата годност на уреда са изцяло неоснователни. Районният съдия служебно е проявил активност по събиране на доказателства относно техническата годност на радар TR 4 с фабричен номер 161, за което от СДВР – ОПП са представени списък рег. №ОА-2223/02.03.2011г. на радарните скоростомери, които упсешно са преминали последваща проверка, техническо описание и инструкция за експлоатация на трафик радар TR 4, както и дневник за отразяване на резултатите от използваните технически средства за процесната дата.

Описанието на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено и на доказателствата, които го потвърждат е направено по начин, който не затруднява защитата на уличеното лице и осъществявания съдебен контрол за законосъобразност. Указание в тази насока е вписаното от касатора в АУАН „нямам възражения”. Извършването на нарушение по чл.21, ал.1 ЗДвП се установява от писмените доказателства по делото и показанията на актосъставителя С., които правилно са кредитирани от районния съдия като логични, последователни и безпристрастни, както и съответстващи на писмените доказателства по делото. Показанията на свидетеля напълно съответстват на разпечатката от паметта на радар TR4 №161 от 04.09.2011г. за визирания в АУАН и НП час 10:26 и измерена скорост от 130 км/ч., т.е. превииение с 80 км/ч на разрешената за населено място скорост от 50 км/ч.

Съгласно санкционната разпоредба на чл.182, ал.1, т.6 ЗДвП водач, който превиши разрешената максимална скорост в населено място, се наказва за превишаване над 50 km/h - с глоба 350 лв. и три месеца лишаване от право да управлява моторно превозно средство, като за всеки следващи 5 km/h превишаване над 50 km/h глобата се увеличава с 50 лв. Правилно районният съдия е отбелязал, че размерът на глобата, определен съобразно чл.182, ал.1, т.6 ЗДвП би следвало да бъде 650 лв., но не следва да бъде влошавано положението на наказаното лице с оглед наложената му глоба в размер на 550 лв. Другото административно наказание «лишаване от право да управлява МПС» е наложено в законоустановения размер от 3 месеца и не може да бъде намалявано съобразно чл.27, ал.5 ЗАНН.

По изложените съображения съдът приема, че районният съдия е изпълнил задължението си по чл.13, ал.1 НПК за разкриване на обективната истина като служебно е предприел действия по събиране на доказателства чрез разпит на актосъставителя и писмени доказателства за техническата годност на радарния скоростомер. При правилна преценка на събрания по делото доказателствен материал районният съдия е направил правилен извод за осъществяване от касатора на състава на вмененото му административно нарушение, което е санкционирано със законоустановения размер на административните наказания по чл.182, ал.1, т.6 ЗДвП. Не е допуснато твърдяното в касационната жалба оплакване по чл.348, ал.1, т.1 вр. ал.2 НПК –неправилно приложение на материалния закон.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение от 20.07.2012г. на СРС, НО, 102-и състав е правилно и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде оставено в сила. Водим от горното

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, II-ри Касационен състав

Р Е Ш Е Н И Е

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 20.07.2012г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 102-и състав по нахд № 19980/2011 г. в обжалваната част, с която е потвърдено наказателно постановление №96736 от 30.09.2011г., издадено от заместник началник на отдел „Пътна полиция” – СДВР относно наложени на В. Г. Г., ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк], [жилищен адрес] административни наказания на основание чл.182, ал.1, т.6 от Закона за движение по пътищата наказание „глоба” в размер на 550 (петстотин и петдесет) лв. и „лишаване от право да управлява МПС” за срок от три месеца за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.